

solvensbehovet udgør. Der skal ligeledes straks ske indberetning til Finanstilsynet, såfremt selskabet ikke opfylder det af ledelsen opgjorte solvensbehov, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 19 vedrørende § 75, stk. 3. En manglende opfyldelse af solvensbehovet vil ikke medføre en inddragelse af selskabets tilladelse. På baggrund af den løbende overvågning vurderer Finanstilsynet, om der skal fastsættes et individuelt solvenskrav efter de foreslåede bestemmelser i henholdsvis § 124, stk. 4, og § 125, stk. 6. Fastsætter Finanstilsynet et individuelt solvenskrav, skal det opgjorte solvensbehov efterfølgende mindst svare hertil.

De forhold, som bestyrelsen og direktionen skal lægge til grund for vurderingen af solvensbehovet, er mangeartede. For pengeinstitutter og realkreditinstitutter vil der som minimum skulle tages højde for instituttets forretningsprofil, risikokoncentration, store engagementer, udlånsvækst, vækstforventninger, muligheder for at fremskaffe kapital, udbyttepolitik, kontrolmiljø og konjunkturfølsomhed. Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber må ikke foretage udlån, og de selskaber, der ikke kan handle for egen regning, har begrænsede muligheder for at placere selskabets midler, jf. § 157. Dette medfører, at selskaberne i relation til minimumskapitalkravet har en høj solvensprocent.

I forbindelse med overgangen til de samtidigt foreslåede nye regnskabsregler vil især pengeinstitutternes egenkapital blive større, uden at virksomhedens risikoprofil har ændret sig, hvorfor selskaberne skal lade denne effekt indgå i vurderingen af solvensbehovet.

For de selskaber, som før den 1. januar 2005 opgør solvensbehovet på et forsvarligt niveau, vil solvensbehovet maksimalt skulle øges med nettovirkningen efter skat af overgangen til de nye regnskabsregler.

Omfanget af de forhold, der skal indgå ved vurderingen af solvensbehovet vil afhænge af det enkelte selskabs størrelse og risikoprofil. Da størrelsen indgår i vurderingen, vil omfanget normalt være mindre i et lille selskab end i et større selskab.

Der stilles ikke krav om, at opgørelsen skal foretages ved hjælp af avancerede økonomiske modeller. De selskaber, der anvender sådanne modeller, kan naturligvis anvende disse som en del af grundlaget for at opgøre solvensbehovet.

Mindre og mellemstore selskaber med ukomplerede forretninger vil kunne opfylde kravet på grundlag af relativt simple følsomhedsanalyser. For de forhold, der ikke kan dækkes af en sådan følsomhedsanalyse, skal følsomhedsanalysen kombineres med en kvalitativ

vurdering foretaget af selskabets ledelse. Vurderingen af solvensbehovet vil derfor ligge i forlængelse af de vurderinger, som lederne i de enkelte selskaber i vidt omfang må foretage allerede på nuværende tidspunkt.

En følsomhedsanalyse kunne for et pengeinstitut f.eks. indeholde en opgørelse af solvensprocenten under forudsætning af x procent fald i ordinære indtægter, y procent nedskrivninger på udlån m.v., z procent stigning i rente (renterisiko), xx procent fald i værdien af pengeinstituttets ejendomme, yy procent fald i værdien af aktiebeholdningen og zz tab på valutapositioner (valutakursrisiko) m.v.

Ved vurdering af renterisiko og valutarisiko vil der kunne tages udgangspunkt i de indberetninger, der foretages herom til Finanstilsynet.

De selskaber, der har en risikokoncentration som følge af f.eks. mange store engagementer eller som følge af, at engagementerne er meget koncentreret geografisk eller branchemæssigt, bør anvende en højere nedskrivningsprocent i følsomhedsanalysen end selskaber med en mere diversificeret portefølje.

De selskaber, der har store vækstforventninger, må forventes at anvende de budgetterede balancetal i stedet for de aktuelle ved følsomhedsanalysen.

Det er ledelsen, der skal tage stilling til, hvilke tab ledelsen finder, at selskabet skal kunne klare.

Ledelsen skal foretage en vurdering af kontrolmiljøet. Det vil sige en vurdering af omfanget af interne forretningsgange, graden af funktionsadskillelse og om der er de nødvendige kontroller. Hvis ledelsen f.eks. på grund af selskabets størrelse accepterer de risici, der f.eks. er forbundet med manglende funktionsadskillelse, skal ledelsen overveje, om der skal tages højde herfor i solvensbehovet. Det vil ikke være et krav, at der ligger en egentlig beregning til grund for, at der tages højde for sådanne risici ved opgørelsen af solvensbehovet.

Det skal tilføjes, at andre bestemmelser i lov om finansiel virksomhed vil have indvirkning på ledelsens vurdering af solvensbehovet. F.eks. vil der skulle tages højde for, at basiskapitalen ikke må være mindre end 4 gange størrelsen af det største engagement som følge af, at et engagement maksimalt må udgøre 25 pct. af basiskapitalen, jf. lovens § 145. Reglerne om aktiebeholdningens størrelse i § 146 vil også kunne have indflydelse på ledelsens vurdering af solvensbehovet.

Vurderingen af solvensbehovet skal foretages løbende og være fremadrettet. Selskaberne kan justere solvensbehovet, såfremt de finder behov herfor. Der